

1. Ma - tič - ko Kris - to - va, klíč - ni - ce ne - be, za du - še

v o - čis - tci pro - sí - me te - be. Ma - teř - skou pří - mlu - vou

o - tevř jim brá - nu, o - ny už tou - ží tak po Kris - tu Pá - nu.

2. Chybily, hřešily, zbloudily z cesty,
v lítosti volají po rajském štěstí.
Zhřešily v slabosti, chyby v zlobě,
v lásce však volají, Matičko, k tobě.

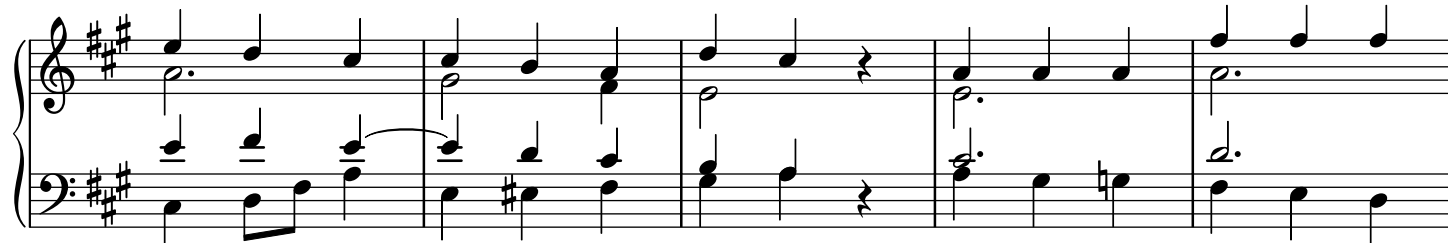
3. Slyš, mocná Královno, prosebné zpěvy,
jimiž tě vzývají synové Evy!
Za ně se přimlouvej u svého Syna,
ať jeho krvi je smyta z nich vina.

4. Matičko, skloň se k nim vlídnou svou tváří,
nebeský mír ať jim navěky září.
Přiveď je z očiště k novému žití,
ať světlo věčné jim v nebesích svítí.

2. Chy - bi - ly, hře - ši - ly, zblou - di - ly z ces - ty, v lí - tos - ti

vo - la - jí po raj - ském štěs - tí. Zhře - ši - ly v sla - bos - ti,

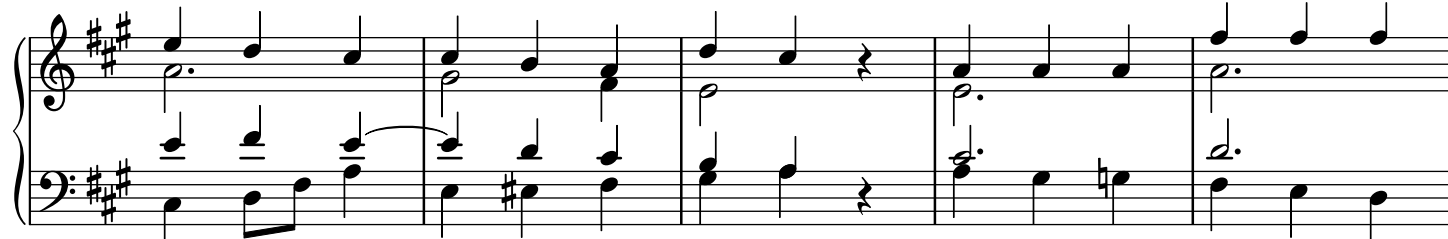
chy - bi - ly v zlo - bě, v lás - ce však vo - la - jí, Ma - tič - ko, k to - bě.

3. Slyš, moc - ná Krá - lov - no, pro - seb - né zpě - vy, ji - miž tě

vzý - va - jí sy - no - vé E - vy! Za ně se při - mlou - vej

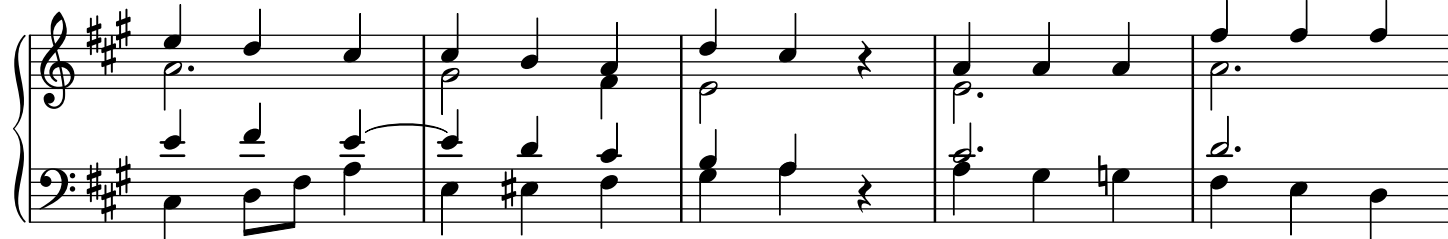
u své - ho Sy - na, ať je - ho kr - ví je smy - ta z nich vi - na.

4. Ma - tič - ko, skloň se k nim vlíd - nou svou tvá - ří, ne - bes - ký

mír ať jim na - vě - ky zá - ří. Při - ved' je z o - čis - tce

k no - vé - mu ži - tí, ať svě - tlo věč - né jim v ne - be - sích sví - tí.

